

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.I.20.498/2010/5.szám

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla a Dr. Gazdag Péter ügyvéd által képviselt **(I.rendű felperes neve, címe)** alatti lakos I. rendű, **(II.rendű felperes neve, címe)** alatti lakos II. rendű, **(III.rendű felperes neve, címe)** alatti lakos III. rendű, **(IV.rendű felperes neve, címe)** alatti lakos IV. rendű, **(V.rendű felperes neve, címe)** alatti lakos V. rendű, **(VI.rendű felperes neve, címe)** alatti lakos VI. rendű, **(VII.rendű felperes neve, címe)** alatti lakos VII. rendű, **(VIII.rendű felperes neve, címe)** alatti lakos VIII. rendű, **(IX.rendű felperes neve, címe)** alatti lakos IX. rendű, **(X.rendű felperes neve, címe)** alatti lakos X. rendű, **(XI.rendű felperes neve, címe)** alatti lakos XI. rendű felpereseknek - a Dr. Varga Imre ügyvéd által képviselt **(alperes neve, címe)** alatti lakos alperes ellen ügyvezetői felelősség megállapítása iránt indított perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2010. június 10. napján kelt 8.P.20.452/2009/28. számú ítéletével szemben az alperes 29. sorszámu fellebbezése folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **részben megváltoztatja** és megállapítja, hogy az alperes a **M... Kft.** ügyvezetőjeként a cég fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetének bekövetkeztét követően ügyvezetési feladatait nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látta el, ezáltal a társaság vagyona 16.234.220,- (Tizenhatmillió-kettőszázharmincnégyezer-kettőszázhusz) Ft mértékben csökkent.

Az állam terhén maradó le nem rótt elsőfokú eljárási illeték összegét 600.000,- (Hatszázezer) Ft-ra leszállítja és kötelezi a II-VI., VIII., IX., XI. rendű felpereseket, fizessenek meg egyetemlegesen az államnak - külön felhívásra - 300.000,- (Háromszázezer) Ft le nem rótt elsőfokú eljárási illetéket.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a peres felek maguk viselik másodfokú eljárási költségeiket.

Kötelezi a II-VI., VIII., IX., XI. rendű felpereseket, fizessenek meg egyetemlegesen az államnak - külön felhívásra - 300.000,- (Háromszázezer) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási

illetéket. A további le nem rótt 600.000,- (Hatszázezer) Ft fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

INDOKOLÁS:

Az alperes a perbeli időszakban 50 %-ban tulajdonosa és ügyvezetője volt a **M... Kft**-nek, amely 2003. júniusában alakult 3.000.000,- Ft törzstőkével. A gazdasági társaság bonyolításában a felperesek tulajdoni hányadot vásároltak a **(település neve, utca 1. neve, házszám)** alatti ingatlanból, majd kivitelezői szerződést kötöttek a **M... Kft**-vel az ingatlanra tervezett 19 garzonlakásos társasház felépítésére.

Az egyes építetők által kötött szerződésekben a felek külön meghatározták a tulajdoni hányadukra eső teljes építési költséget azzal, hogy a kulcsrakész állapotban való átadás határideje legkésőbb 2005. június 15. napja. Megállapodtak abban is, hogy 15 napos késedelmet követően, az építkezés befejezéséig a gazdasági társaság napi 2.000,- Ft kötbért fizet. A fizetési konstrukciót egységesen szabályozták: az építés kezdetekor - aminek várható idejét a telken lévő épület lebontására figyelemmel 2004. októberében határozták meg - esedékes volt az építési költség 40 %-a, mely az épület 40 %-os készültségi fokra történő építéséhez szükséges. Ennek teljesülésekor vált esedékessé a második részlet fizetése, amely a teljes építési költség további 40 %-a volt, és az épület 80 %-os készültségi fokra történő építését fedezte. A harmadik részszámla az épület 80 %-os készültségi fokra történő építésekor esedékes, ez az építési költség 15 %-a, megtörténik az épület kulcsrakész befejezése. Az utolsó 5 % díj a beköltözés előtt a kulcsrakész átadáskor volt esedékes. A teljes épület kivitelezésének vállalkozói díja, kulcsrakész átadással 61.377.148,- Ft volt. A beruházás időszakában a kft. az építkezés finanszírozásához felhasználható saját tőkével, árbevételel nem rendelkezett.

A **M... Kft.** 2004. november 24-én nyújtotta be a **(település neve)** Város Polgármesteri Hivatal Műszaki Osztályához az építési engedély iránti kérelmet. A terv nem felelt meg a jogszabályi előírásoknak, többszöri hiánypótlási felhívás és a tervezővel folytatott egyeztetés után végül 16 lakásos garzonházra 2005. május 5-én adta ki az építésügyi hatóság az engedélyt. Ezt követően indult meg az építkezés. Az alperes ez idő alatt a kft-ben 40 %-os tulajdoni résszel bíró házastársával közös családi házukat építette a **(település neve, utca 2. neve, házszám)** alatt, mely ingatlanba 2006. év elején költöztek be, annak teljes befejezése előtt. Az alperes 2005. októberétől 2006. májusáig, második gyermeke születéséig kórházban volt, ahonnan a kft. ügyeinek intézésére, a perbeli beruházás lebonyolítására alkalmanként saját felelősségére távozott. A kft-ben taggyűlést nem hívott össze, könyvelőt nem alkalmazott, éves beszámoló készítési kötelezettségének csak a 2003. és 2005. év vonatkozásában tett eleget. A perbeli kivitelezéssel kapcsolatos befizetések egy része az alperes magánszámláján került elhelyezésre, illetve az alperes mind a perbeli ingatlan, mind

- 3 -

Pf.I.20.498/2010/5.szám

a saját családi házában vonatkozásában magánkölcsönökből fizetett építőanyag számlákat. A felperesi építőközösséggel és annak egyes tagjaival informálisan tartotta a

kapcsolatot, kérésük ellenére elszámolást, írásbeli tájékoztatást nem adott a befizetések felhasználásáról.

A kivitelezési szerződésekben foglalt teljesítési határidőt a felek nem módosították, ennek ellenére a 2006. január 7-én tartott szemle alkalmával **(szakértő személyneve)**, a felperesek által felkért ingatlan szakértő magánszakvéleménye szerint 28,5 % volt az ingatlan készültségi foka, míg a megrendelő felperesek a teljes vállalkozói díj 66,45 %-át, összesen 40.785.000,- Ft-ot fizettek be.

Az alperes 2005. december közepén az építési naplóba azt a bejegyzést tette, hogy az építkezés tovább nem folytatható további készpénzbefizetés hiányában. Az alperes által utoljára, 2006. február 24-én (magánkölcsönből) kiegyenlített számla a perbeli ingatlan ideiglenes tetőszerkezete kivitelezésének vállalkozói díja volt, ezt követően a felperesek 2006. decemberében saját költségen fejezték be az épület tetőszerkezetét. **(szakértő személyneve)** 2006. szeptember 20-i újabb szakértői vizsgálata 39,6 %-os műszaki készültségi állapotot rögzített.

A felperesek felszámolási eljárást kezdeményeztek a **M... Kft.** ellen, melyet a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2008. február 22-én Fpk.03-07-000698. számú ügyben elrendelt. A kirendelt **(felszámoló társaság neve)** Kft. felszámoló hitelezői igényként nyilvántartásba vette a garzonház megjelölt készültségi foka százalékos arányát meghaladó felperesi befizetéseket, a kivitelezési szerződéseken alapuló kötbérköveteléseket, a késedelmi kamatokat és a regisztrációs díjköveteléseket. Az alperes nem tett eleget a felszámolási eljárást is szabályozó 1991. évi IL. törvény (Cstv.) 31. §-ában előírt kötelezettségeinek, a gazdasági társaság iratait nem adta át a felszámolónak. A Bács-Kiskun Megyei Bíróság a 10.Fpk.03-07-000698/14.számú, 2009. június 10-én kelt végzésével a **M... Kft.** ellen folyamatban volt felszámolási eljárást egyszerűsített módon befejezetté nyilvánította, az adóst megszüntette és elrendelte a cégjegyzékből való törlését.

A felperesek keresetükben a Cstv. 33/A. §-ára hivatkozással annak megállapítását kérték, hogy a **M... Kft.** vagyoncsökkenéséért a felperesek hitelezői igényét kitevő 31.753.597,- Ft vagyonvesztésért az alperes, mint ügyvezető felelős. Hivatkoztak a Gt. 30. §-ban foglalt kötelezettségre, mely szerint az ügyvezetői tisztséget betöltő alperestől általános gondosság mellett elvárható volt, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően az ügyvezetői feladatait a társaság hitelezői érdekeinek elsődlegessége alapján lássa el. A gazdálkodás kontrollja, az áttekinthetőség érdekében elengedhetetlen lett volna a cég éves beszámolójának, mérlegkimutatásának elkészítése, illetve letétbe helyezése a cégbíróságon, melyről ugyancsak az alperesnek kellett volna gondoskodnia. A Gt. 143. §-ban foglalt kötelezettsége folytán az alperesi ügyvezető haladéktalanul köteles lett volna összehívni a társaság taggyűlését, amikor tudomására jutott, hogy a saját tőkéje a törzstőke felére csökkent vagy a társaságot fizetéseképtelenség fenyegette, illetve vagyona tartozásait nem fedezte. Az alperes e kötelezettségeinek nem tett eleget, a fizetéseképtelen helyzet elhárítása érdekében lépéseket nem tett. Eleve megkérdőjelezhetőnek tartották a felelős gazdálkodást az

építési vállalkozással foglalkozó gazdasági társaság esetében, mivel a fizetési nehézségeket saját tőke investálása és folyamatos árbevétel nélkül, magánkölcsön igénybevételével kívánta rendezni, a gazdasági műveletek könyveléséről nem gondoskodott, továbbá a társaság és az alperes magánvagyonja keveredett.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Állította, hogy a felperesek magatartása okozta az építkezés lassulását, illetve leállását. A felperesek közül többen **(pénzintézet neve)** hitelből kívánták finanszírozni a beruházást, a hitel folyósítása pedig az épület 40 %-os készütségéhez volt kötve. Banki finanszírozásnál ez a főfalak és a bádогоzás nélküli tetőszerkezet létrehozását, a külső nyílászárók beépítését jelentette volna. Ez a készütségi szint azonban az összberuházási költség 40 %-át jóval meghaladja, kb. az 55 %-át teszi ki. Kérése ellenére a felperesek nem teljesítettek további készpénzbefizetést a banki készütségi szint eléréséhez. A kft-ben formális taggyűlésre azért nem volt szükség, mert házastársával és a társaság harmadik tagjával az építkezésen felelős műszaki vezető tisztséget betöltő személlyel napi kapcsolatban bonyolították az üzletmenetet. Családi körülményei, veszélyeztetett terhessége miatt könyvelőt fizetni már nem tudott, és ez volt az oka annak, hogy a magánvagyonra keveredett a társasági vagyonnal.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperest ügyvezetői feladata ellátása körében felelősség terheli az általa vezetett **M...** Kft. társasági vagyonának csökkenéséért; az I. rendű felperes irányában 5.933.675,- Ft, a II. rendű felperes irányában 3.521.875,- Ft, a III. rendű felperes irányában 1.894.272,- Ft, a IV. rendű felperes irányában 4.686.969,- Ft, az V. rendű felperes irányában 3.530.752,- Ft, a VI. rendű felperes irányában 2.118.984,- Ft, a VII. rendű felperes irányában 3.692.234,- Ft, a VIII. rendű felperes irányában 625.867,- Ft, a IX. rendű felperes irányában 2.658.637,- Ft, a X. rendű felperes irányában 1.252.400,- Ft, míg a XI. rendű felperes irányában 1.837.932,- Ft mértékéig. Indokolásában rámutatott arra, hogy a perbeli ingatlan felépítésének megkezdésekor a szerződésben rögzített teljesítési határidő már eltelt, ezért - szerződésmódosítás hiányában - késedelme folytán kötbérfizetési kötelezettsége keletkezett a kivitelezőnek. Tekintve, hogy a társaság saját vagyonnal, illetve árbevételel nem rendelkezett, ez a helyzet mindenképpen fizetéseképtelenséggel fenyegetett. A felperesek már 2005. őszén, illetőleg ezt követően többször is felhívták az alperest, számoljon el befizetéseikkel, a garzonház kivitelezésének addigi költségeivel és jelezték, hogy a megvalósult készütségi fokhoz képest túlfizetésben vannak. A túlfizetés a kötbérkövetelés mellett ugyancsak a társasággal szembeni hitelezői igény, amely szintén fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetet jelent. Erre figyelemmel az alperesnek már 2005. őszétől kezdődően fokozatosan a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján kellett volna ügyvezetői tevékenységét ellátni.

Az alperes nem vitatta, hogy a gazdasági társaságokról, illetve a számvitelről szóló törvényben előírt ügyvezetői kötelezettségeit részben nem teljesítette, taggyűlést nem hívott össze, szabályszerű számviteli nyilvántartást nem vezetett, a felperesek számára - kérésük ellenére - nem adott elszámolást a kivitelezésről, nem tette átláthatóvá és ellenőrizhetővé a kft. tevékenységét, a perbeli ingatlanon történő beruházást. Mint ügyvezető, csak a 2003-as és 2005-ös üzleti évekről nyújtott be a

Pf.I.20.498/2010/5.szám

Bács-Kiskun Megyei Cégbírósághoz egyszerűsített éves beszámolót, erre figyelemmel a hitelezői érdeksérelem a törvényi vélelem alapján fennáll.

A Cstv. 33/A § (2) bekezdése kimentési lehetőséget ad az adós cég vezetőjének, ha bizonyítja, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően az adott helyzetben elvárható valamennyi intézkedést megtette a hitelezői veszteségek

csökkentése érdekében. A vélelemmel szemben az alperes semmilyen bizonyítást nem ajánlott fel. Megalapozatlannak tekintette a bíróság azt az alperesi védekezést, hogy a fizetésektelen helyzetet maguk a felperesek idézték elő azzal, hogy a szerződés II. üteme szerinti további készpénz befizetésétől elzárkóztak. A befizetések tekintetében a felperesek által csatolt kimutatásra az alperes nyilatkozatot nem tett, **(szakértő személyneve)** magánszakértői véleménye pedig a felperesek szerződésszegését nem támasztotta alá. Ha az alperes védekezése bizonyítást nyert volna, az sem mentesítette volna őt a mögöttes felelőssége alól. Ebben az esetben ugyanis, ügyvezetőként hatékony üzleti stratégia kialakításával, jogi eszközök igénybevitelével kellett volna gondoskodnia a társasági vagyon és ezáltal a hitelezői érdekek védelméről.

Az engedélyezési terv szerinti munkanemek és költségvetés alapján kiszámított össz bekerülési költséghez viszonyított százalékos arányt a 2006. januárjában készült magánszakértői szemlén rögzítették a felek. Miután a kereset összegszerűségét az alperes nem vitatta, a felperesek által csatolt bizonyítékok alapján a bíróság elfogadta, hogy a felperesek felszámoló által elismert hitelezői igényének megfelelő mértékű társasági vagyon csökkenésében, mint ügyvezető felelős.

Az ítélettel szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben annak megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Továbbra is fenntartotta azon álláspontját, hogy a felperesek magatartása, a további pénzbefizetések hiánya okozta a beruházás ellehetetlenülését. Kifogásolta, hogy a felperesek magatartását a szerződések megkötésekor és teljesítésekor az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, az általa hivatkozott tényeket, az ezekre vonatkozó bizonyítékokat nem értékelte. A felperesek számára nyilvánvaló kellett, hogy legyen, a tervdokumentáció csak 2004. novemberében készült el, így októberben nem kezdődhetett el az építkezés, arra a kiviteli terv engedélyének megadásáig várni kellett. Ennek kapcsán utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta a tervdokumentáció módosításában a felperesek közrehatását, amely az engedélyezési eljárás elhúzódását eredményezte. Elismerte, hogy a pénzkezeléssel kapcsolatban szabálytalanságot követhetett el, azonban utalt arra, hogy a **(település neve)** -i Rendőrkapitányság már megvizsgálta ezt a kérdést és bűncselekmény hiányában megszüntette az eljárást, mert megállapításra került, hogy a felperesi pénzekből semmilyen összeget nem fordított a saját háza megépítésére. Vitatta, hogy **(szakértő személyneve)**, mint magánszakértő szemlét tartott a perbeli ingatlanon, ennek időpontjáról ugyanis őt nem értesítették. Tagadta, hogy elismerte volna a felperesek befizetéséről készített kimutatás helyességét. Hangsúlyozta, műszaki szempontból a készültségi fok nem azonos a felmerült bekerülési költség és az építető által befizetett teljesítés arányával. Véleménye szerint a felpereseket terhelte volna a bizonyítás a készültségi fokra vonatkozó számítások megalapozottságát illetően. Utalt arra, hogy a felperesek az építési engedély kiadásakor már tudhattak arról, a 2004. gazdasági évről nem nyújtott be a cégbírósághoz egyszerűsített éves

- 6 -

beszámolót, ennek ellenére további befizetéseket eszközöltek, így ez a körülmény is indokolhatja a kármegosztás alkalmazását. Másodlagos fellebbezési kérelmében felelőssége arányát legfeljebb 20 %-ban tartotta megállapíthatónak.

A felperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Hangsúlyozták, hogy a perben megállapított tények az alperes felelőtlen

gazdálkodását, cégvezetését támasztották alá, ugyanakkor az alperes bírói felhívás ellenére az általuk felhozott bizonyítékokra nyilatkozatot nem tett, illetve bizonyítási indítványt nem terjesztett elő.

A fellebbezés **részben alapos.**

A felperesek az alperes felelősségének megállapítását azért kérték, mivel a felszámolási eljárás eredményeként megszűnt **M... Kft.** vagyona a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően az alperes jogszabálysértő tevékenysége folytán csökkent. Ha a jogi személy tagja, vezető tisztségviselője a jogi személy tevékenységi körében jár el, és ilyenkor a jogi személlyel szerződéses vagy szerződésen kívüli jogviszonyban álló harmadik személynek vagyoni érdeksérelmet okoz, a polgári jogi felelősségi jogkövetkezmények általában a jogi személlyel szemben alkalmazhatók. Más a helyzet akkor, ha külön jogszabály szankciós jelleggel átviszi a felelősséget a tagra, vezető tisztségviselőre. Ebben az esetben a tag, tisztségviselő a deliktuális kárfelelősség feltételei szerint felel a felróható magatartással okozati összefüggésben keletkező vagyoni hátrányért.

A gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) 30. § (1) bekezdése értelmében a társaság felelős azért a kárért, amelyet vezető tisztségviselője e jogkörében eljárva harmadik személynek okozott. A (2) bekezdés szerint a vezető tisztségviselők a gazdasági társaság ügyvezetését az ilyen tisztséget betöltő személyektől általában elvárható gondossággal, a gazdasági társaság érdekeinek elsődlegessége alapján kötelesek ellátni. A (3) bekezdés úgy rendelkezik, hogy a gazdasági társaság fizetéseképtelenségével fenyegető helyzet bekövetkeztét követően a vezető tisztségviselők ügyvezetési feladataikat a társaság hitelezői érdekeinek elsődlegessége alapján kötelesek ellátni. Külön törvény e követelmény felróható megszegése esetére - ha a gazdasági társaság fizetéseképtelenné vált - előírhatja a vezető tisztségviselők hitelezőkkel szembeni helytállási kötelezettségét.

A vezető tisztségviselőknek e követelmény felróható megszegése esetére előírt, hitelezőkkel szembeni helytállási kötelezettségét a Cstv. 33/A §-a és a 63. § (3) bekezdése szabályozza. A Cstv. 33/A § (1) bekezdésének jelen ügyben hatályos rendelkezése szerint a hitelező vagy a felszámoló a felszámolási eljárás ideje alatt keresettel kérheti a bíróságtól annak megállapítását, hogy azok, akik a gazdálkodó szervezet vezetői voltak a felszámolás kezdő időpontját megelőző három évben, a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően ügyvezetési feladataikat nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látták el, és ezáltal a társasági vagyon a keresetben meghatározott mértékben csökkent. A fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezte az az időpont, amelytől kezdve a gazdálkodó szervezet vezetői előre látták, vagy ésszerűen előre láthatták,

Pf.I.20.498/2010/5.szám

hogy a gazdálkodó szervezet nem lesz képes esedékességkor kielégíteni a vele szemben fennálló követeléseket. A (2) bekezdés második fordulata szerint, amennyiben a vezető a felszámolás kezdő időpontját megelőzően nem tett eleget az adós éves beszámolója külön jogszabályban meghatározott letétbe helyezési és közzétételi kötelezettségének, a

hitelezői érdekek sérelmét vélelmezni kell. A jelen ügyben a jogellenes magatartás mellett az előbbi vélelem is fennáll. A perben a Pp. 164. § (1) bekezdése folytán a felpereseket terhelte a bizonyítás a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezte időpontját illetően, továbbá az alperesi magatartás és a vagyoncsökkenés mértéke közötti okozati összefüggés tekintetében. Az ítéletábra egyetért az elsőfokú bíróság megállapításával, az alperes vezetése mellett működő társaságnál 2005. őszén már fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet állt fenn. Az alperes előadása szerint 2005-ben több építkezés volt folyamatban, melyeket a **M... Kft.** irányított, ezek műszaki és pénzügyi részletei nem ismertek. Az alperes volt házastársa előadása szerint a többi - perben nem szereplő - építkezést a **M... Kft.** befejezte. Ennek ellentmond **(tenű személyneve)** nyilatkozata (26/F/2.), aki a **(utca neve)** utcai 4 lakásos társasház egyik tulajdonosaként akként nyilatkozott, hogy a **M... Kft.** különböző készülségi fokon hagyta abba a beruházást, melyet végül a tulajdonosok új kivitelezővel fejeztek be.

A perbeli ingatlanon az építkezést az alperes előadása szerint a **M... Kft.** 2005. júliusában kezdte el, akkor, amikor a felperesekkel kötött kivitelezési szerződés szerint már késedelmi kötbérfizetési kötelezettsége állt fenn a társaságnak, hiszen a kivitelezést már 2005. június 15-én be kellett volna fejeznie. Az alperes akként nyilatkozott, hogy ebben az időszakban a kft. már saját pénzeszközökkel nem rendelkezett, ugyanakkor nem kívánt más tőkét bevonni a beruházásba (23. sorszámú jegyzőkönyv 7. oldal). Ebben a helyzetben már a hitelezői érdekek elsődlegességét figyelembe véve kellett volna az alperesnek az ügyvezetési feladatait ellátni. Az alperes nem adott magyarázatot arra, hogy a kft. milyen forrásból építette volna meg az ingatlanokat, ha a saját működési körében felmerült okok miatt pénzre volt szüksége. Az előbbiek alapján helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes a Cstv. 33/A. § (2) bekezdése szerinti mentesüléshez szükséges körülményeket nem bizonyította (BDT 2009/12/231. (2169.) számú jogeset).

Az elsőfokú bíróság a felperesi álláspontot elfogadva az adósi vagyoncsökkentést, a hitelezőket ért kár összegét azonosította a felperesek felszámolási eljárásban meg nem térült teljes követelésével. Téves az a felperesi álláspont, amely szerint a szükséges bizonyítási eljárás keretén kívül esik a vállalkozási szerződés teljesítésének vizsgálata (20. számú beadvány), hiszen a kár, a vagyoncsökkenés mértékét részben az általuk túlfizetett - teljesítéssel nem ellentételezett - vállalkozói díj összegével azonosították. A keresetlevél mellékleteként csatolt hitelezői igénybejelentésben a díjbefizetésről részletesen nyilatkoztak, állításukat az elsőfokú eljárásban az alperes nem vonta kétségbe. Az általuk befizetett összegeket a 25/F/1. alatti táblázatban összesítették.

- 8 -

A felek eltérően határozták meg a perbeli ingatlanon végzett kivitelezés készülségi fokát. A felperesek 28,5 %-os mértéket, míg az alperes 55 %-os műszaki készülséget jelölt meg. A VI. rendű felperes személyes meghallgatásakor előadta, hogy 2006. szeptember 20-án **(szakértő személyneve)** újabb szemlést tartott és a korábbi, 2006. február 1-jei megállapításhoz képest most már 39,6 %-os készülségi fokot határozott meg, mert időközben az alperes a tetőn a cserepezést megvalósította abból a pénzből, melyet az V. rendű felperestől kért (26. számú jegyzőkönyv 10. oldal). Az előbbiekből megállapítható, hogy a **M... Kft.** által szervezett kivitelezés lényegében elérte a 40 %-os készülségi fokot. Tény, hogy nem esik szükségképpen egybe a beruházási költség és a műszaki készülségi

fok százalékos aránya, a perbeli esetben azonban maguk a szerződő felek rendelkeztek a kivitelezési szerződésben arról, hogy a 40 %-os készülség egyben az építési költség 40 %-ának felel meg (F/1/A. melléklet 4. oldal, 12. pont).

Az előbbiek folytán igazolt, hogy a felperesek által befizetett összeg 40 %-át a kft. a teljesítésre fordította. Az efeletti összeg a M... Kft. társasági vagyonának részévé vált, azonban annak felhasználásáról az alperes nem tudott elszámolni. Személyes előadása szerint a perbeli időszakban a társaságnak már nem volt pénze könyvelő alkalmazására, erre figyelemmel a vonatkozó könyvelés elmaradt (23. számú jegyzőkönyv 5. oldal 5. bekezdés). A felperesek 26/F/1. alatt táblázatot csatoltak az általuk befizetett pénzösszegekről, illetve a készülségi fokhoz képest, a túlfizetésről. A táblázat adatai szerint a 16 tulajdonos közül 15 a 40 %-os készülségi fokhoz képest „túlfizetésben” volt, ennek összege 16.860.220,- Ft, egy tulajdonos ugyanakkor 626.000,- Ft hátralékban volt. A túlfizetés összege így a két összeg különbözeteként 16.234.220,- Ft, vagyis ennyi összeggel rendelkezett a felperesek és a perben nem szereplő más tulajdonosok befizetéseire figyelemmel a M... Kft. a perbeli építkezés félbeszakadásakor. Mivel a peradatok szerint a felszámolási eljárás megindulásakor az adós cégnek vagyona nem volt, az előbbi összegű vagyonsökkenés igazolt. Nem merült fel ugyanakkor semmilyen adat arra nézve, hogy a kft. rendelkezett volna a 16.234.220,- Ft-ot meghaladóan vagyonnal, így nem nyert igazolást, hogy a felperesek keresetében megjelölt késedelmi kötbér, késedelmi kamat, regisztrációs díjak kiegyenlítésére is volt fedezet. Az előbbiek folytán a 16.234.220,- Ft-ot meghaladóan alperesnek felróható okból bekövetkezett vagyonsökkenés a M... Kft. vagyonában nem bizonyított.

Megjegyzí az ítéltábla, hogy a felperesek az alperes korlátlan felelősségének megállapítása mellett teljes káruk megtérítésére abban az esetben formálhattak volna igényt, ha keresetüket a Gt. 50. § (2) bekezdésére alapítják, ilyen címen és tartalommal azonban nem terjesztettek elő keresetet.

A fentiekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint részben megváltoztatta és megállapította, hogy az alperes a M... Kft. ügyvezetőként a cég fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetének bekövetkeztét követően ügyvezetési feladatait nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látta el, és ezáltal a társaság vagyona 16.234.220,- Ft mértékben csökkent. Miután a Cstv. 33/A § (1) bekezdésére alapított kereset az adós valamennyi hitelezőjét érinti, az ítéltábla mellőzte az egyes felperesek vonatkozásában a vagyonsökkenés megállapítását.

- 9 -

Pf.I.20.498/2010/5.szám

A felperesek megváltozott pernyertességére figyelemmel az ítéltábla a Pp. 81. § (1) bekezdése szerint az állam terhén maradt le nem rótt elsőfokú eljárási illeték összegét 600.000,- Ft-ra leszállította és az illetékfeljegyzési jog kedvezményben részesült II-VI., VIII., IX., XI. rendű felpereseket kötelezte egyetemlegesen a le nem rótt 300.000,- Ft elsőfokú eljárási illeték megfizetésére (Pp. 51. § a) pont, Pp. 82. § (1) bekezdés, 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés, 15. § (1) és (3) bekezdés). Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Figyelemmel volt arra, hogy a megállapított elsőfokú eljárási költség a jogalap tekintetében mutakozó pernyertességre tekintettel a megváltozott pernyertességi arányok mellett is arányos.

Mivel a fellebbezés részben eredményes volt, az ítélőtábla a Pp. 81. § (1) bekezdésének második fordulatára figyelemmel akként rendelkezett, hogy a peres felek maguk viselik másodfokú eljárási költségeiket. A le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megfizetéséről a Pp. 82. § (1) bekezdése értelmében az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 73. § (4) bekezdése folytán alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint határozott a II-VI., VIII., IX., XI. rendű felpereseket kötelezte, fizessenek meg egyetemlegesen az államnak - külön felhívásra - 300.000,- Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket, az ezt meghaladóan le nem rótt fellebbezési eljárási illeték a felhívott IM rendelet 14. §-a alapján az állam terhén marad.

Szeged, 2010. október hó 21. napján

Dr. Mányoki Zsolt sk.
a tanács elnöke

Dr. Hámori Attila sk.
előadó bíró

Dr. Kiss Gabriella sk.
ábrabíró